

vonását, egy új, fedett helyszín keresését a könyvtárak vasárnapjának

Több esetben megfogalmazták az ötven fölöttiek, hogy kicsit kirekesztő volt a *nagyi* főnév használata, mert azt is megszólíthatják volna, aki nem mondhatja magát nagyszülőnek. A nagypapák is többször elmondták, hogy ők sem elégedettek a megszólítással (programcímmel), mert nekik meggyőződésük, hogy a nagy kifejezés csak a nagymamákat jelöli. Figyeljünk a diszkriminációra – mondták.

A statisztikai adatok országos összesítésekor szerencsés lenne százalékos eredményességet kimutatni. A megyék településeinek számát és az ebből regisztrált könyvtárak számát arányosítva beszédesebb, összehasonlíthatóbb mutatókat láthatnánk. Az egy intézményre jutó program és résztvevői létszám is jól mutatná az eredményességet.

Sikernek értékeljük, hogy az előző évhez képest lényegesen többen tevékenykedtek aktívan a programok előkészítésében és megvalósításában (30 település 137 programmal). Hogy tartalmas időtöltést kínáltunk nemcsak az ötven fölötti korosztálynak. Siker volt az is, hogy gondot fordítottunk a regisztrációra és a fotók küldésére.

A rendezvénysorozat fő érdemének és eredményének tartottuk a négy intézmény további lelkes együttműködését. Ezt kívánjuk a jövőben is erősíteni és továbbfejleszteni. ■

Köpöly, nadály, frászkarika

◆ Juhász Ilona

A leegyszerűsítve összefogás néven közismertté vált programsorozatot közel másfél évtizede rendezik meg a könyvtárak az Informatikai és Könyvtári Szövetség jóvoltából. 2009-ben elsősorban az ötven éven felüli korosztályt célozta meg, az ő figyelmüket szerette volna ráirányítani az olvasásra, a könyv nyújtotta ismereteken kívüli tájékoztatói lehetőségekre, valamint a társas együttlét fontosságára.

Négy fő téma köré szerveztünk programot az idén. Az egészséges, a tájékozott, a kreatív és a társas nagyiknak kedveltünk.

Félrevezetőnek éreztem mindvégig a nagy kifejezést, hiszen a kor nem hozza magával automatikusan a nagyszülői állapotot, azaz nagyon sok ötven éven felüli társammal együtt nem részesülünk még azokban az örömeinkben, esetleg gondokban, amiket ez a státus jelent. Abban viszont egységes az álláspontunk, hogy mindannyian szeretnénk tenni azért, hogy egészségesek, tájékozottak, kreatívak legyünk és ne társtalanul, barátok nélkül éljünk. Így, ebben a sorrendben, ha lehet!

Augusztus elején azt a megtisztelő feladatot kaptam a megyei könyvtár munkatársaitól, hogy a 2009-es rendezvénysorozat kapcsán fogjam össze Hajdú-Bihar városi könyvtárait, azok programját kísérem figyelemmel, tartsam a kapcsolatot velük, és ösztönözzem őket a minél szélesebb körű részvételre.

Egyszerű – gondolhatják a kollégák és így gondoltam én is, hiszen ma már nem jelenthet gondot a kapcsolattartás a világháló nyújtotta lehetőségek mellett. Igen, én is így véltem. Mindaddig, amíg nem szembesültem azzal, hogy a Méliusz Könyvtár honlapján szereplő elérhetőségek egy része nem él, megváltozott, csak éppen a kollégák erről elfelejtették tájékoztatni a megyeieket. Pár órácska telefonálgatás után képbe kerültem, és lehetővé vált számomra, hogy e-mailben megkeressem a kollégákat, felhívjam a figyelmüket arra, hogy éljenek a lehetőséggel,

a ránk irányuló érdeklődéssel, kezdjék el tervezni a programjukat, ne felejtsek el azt elküldeni nekem is. A problémát nem is ez okozta, hiszen mindennap kaptam valamelyik városi könyvtárból levelet, benne a tervezett programokkal, de azt a könyvtárak már nem jelezték, ha nem kívántak részt venni a programsorozatban. Úgy gondolhatták, majd szólok, ha bajom van. Szóltam. Többször. Így fordulhatott elő, hogy szabadságon lévő kollégát a mobilján merészeltém meginterjúvolni a terveik felől. Bocsánatot kérek ezért, mindez kivédhető lett volna, ha jelzik, most nem tudnak partnerek lenni ebben a rendezvénysorozatban, majd legközelebb. Nagyon meglepő volt, amikor a megye legidősebb és legrégebbi olvasója után nyomoztunk, és egyes könyvtárak személyiségi jogokra való hivatkozással megtagadták az adatszolgáltatást. Kétségtelenül jogszerűen jártak el. Pont.

Ezek után már csak a regisztráció elmaradása miatt alkalmatlankodtam, és kész! Végül is elmondhatom, hogy a 20 városi könyvtárból 14 volt, ahol olyan programtervezetet sikerült elkészíteni, amely méltó volt az összefogás szellemiségéhez. A fennmaradó 6 vagy nem vett részt, vagy a programja nem kifejezetten idomult a kívánalmakhoz.

A hajdúszoboszlói Kovács Máté Városi Művelődési Központ és Könyvtár rendezvényeit időben elkezdtük körüljárni, hiszen az augusztus 10-ei megyei megbeszélésre is negyedmagammal mentem, „több fül többet hall” megfontolásból. Buzdítottam a kollégákat, hogy agyaljunk a programokon, mindenki „merjen nagyot álmodni”, aztán majd kikristályosodik a végső összeállítás. Úgy gondoltam, egyszerű dolgunk lesz, mivel a könyvtár dolgozói közül négyen is az érintett korosztályba tartozunk, vagyis ötvenen túliak vagyunk. Ketten már nagyik is! No és négyből hármunknak népművelői végzettsége is van! Innen már nem jelenthet gondot, hogy négy-öt teltházas programot összehozunk!? Csak tudjuk, mi érdekel bennünket!? Telt-múlt az idő, eljött a pillanat, végre megmutathattuk, hogyan kell frappánsan bemutatni ezt az ujjgyakorlatot. „Brénsztormingoltunk”, ahogy tanultam *Zalainé Kovács Évánál* annak idején, a minőségmenedzs-

ment tanfolyamon. Vártam a jobbnál-jobb ötleteket, helyette jöttek a nyögvenyelős, érdektelen, fellengzős, ámde lapos elképzelések. Istenem, hát azt azért mégiscsak tudnunk kellene, hogy mi érdekel bennünket, nem!?! Engem például nagyon régen érdekelne egy bizonyos irodalmi est, de az érdeklődésem lezuhant, amikor megtudtam, hogy 320 ezer plusz útiköltség az ára. Ez felért egy kijózanító pofonnal. Ekkor azt mondtam, hogy nézzünk szét a városunkban, az adott témakörökben mi az, amit helyi előadókkal meg tudunk oldani, minél kevesebb kiadással minél több embert megmozgatni.

Így jutottunk arra az elhatározásra, hogy az egészségünk megőrzése érdekében viszszanyúlunk nagyanyáink módszereihez, eszközeihez, és egy természetgyógyászt hívunk segítségül, aki beavat bennünket ennek rejtelmeibe. Így az első előadásunk a *Köpöly, nádály, frászkarika* címet viselte, és számos érdeklődőt vonzott könyvtárunkba.

Mivel nemcsak a természetgyógyászati, hanem az önismereti és az asztrológiai könyvek is érdeklik az olvasókat, ezért a városunkban élő asztrológus repertoárjából választottunk egy előadást *Őseink áldása és árnyéka: lelki örökségünk* címmel. Ő próbálta megértetni velünk, hogy a legnagyobb felelősséggel önmagunknak tartozunk, tisztoznunk kell a honnan jöttünk, hová tartunk kérdést magunkban, meg kell ismernünk a mintákat, amiket örököltünk, de tovább kell lépünk rajtuk a fejlődésünk érdekében.

A kreatív nagyik bemutatását szolgálta az intézményünkben működő foltvarró szakkör nagyikorú alkotóinak kiállítása. De arra is gondunk volt, hogy ezen az estén *Nőiességünk hangsúlyozása ötven körül: frizura- és sminktanácsadás* címmel meghívjunk egy mesterfodrászt, aki nemcsak elméleti szinten beszélt az adott témáról, hanem személyre szabott tanácsokat is adott az érdeklődőknek. Mint ezt rajtam is láthatták a kollégák.

Előzetesen úgy éreztem, hogy az asztrológiai előadás lesz a legkedveltebb, hiszen tudtam, hogy a könyvtár használói közül milyen sokan keresnek ebben a témában könyveket. A megérzésem ellenére nem ezen az

előadáson voltak a legtöbben, hanem a népi gyógyászat praktikáit boncolgató esten. Talán azért, mert valamilyen egészségügyi problémája szinte minden ötven körüli embernek van, és egyre inkább tisztában vagyunk a mesterségesen előállított gyógyszerek veszélyeivel, mellékhatásaival és főleg az árával! Akkor már inkább a köpöly, a nádály meg a frászkarika...

A pénteki napot a társaságra vágyó nagyiknak szenteltük, akiknek segítséget adtunk ahhoz, hogy megismerjék és használni tudják az internet által nyújtott levelezési, tájékoztató, kapcsolattartási lehetőségeket. Internetrészlegünkben egész nap ingyenes szolgáltatás várta őket. Délelőtt én vállaltam az instruktör szerepét, de a sors megakadályozta, hogy elvezessem a nagyikat pl. a love.hu-ra, mégpedig egy két-három órás áramszünet képében.

A *Könyves vasárnap* az eső ellenére jól sikerült, a helyszínt kellett csak beljebb tenni, és nem az udvaron, hanem az intézmény előterében kirakodni és fogadni azokat, akik úgy érezték, hogy nem ülnek otthon, hiszen könyvtárunkban is otthon lehetnek. Negyvenen, negyvenöten érezték így.

Összességében elmondható, hogy sikeres hetet zártunk. Elégedettségünket a jó sajtóvisszhang is fokozza. Elmondhatjuk, hogy eredményes volt a munkánk, a programok látogatottsága azt igazolta, hogy valós igényeket sikerült kielégítenünk. Kíváncsian várjuk a jövő évi országos könyvtári napokat, a témaköreit, a megszólítandó réteg kijelölését.

Minden kollégát arra kérek, kísérjük figyelemmel egymás ötleteit, ne szégyelljünk tanácsot kérni egymástól, osszuk meg egymás közt a jó és a rossz tapasztalatainkat, egy-egy program előnyeit és hátrányait, hiszen közös a célunk: össze kell fognunk az olvasókért, a megbecsülésért, a sikeres együttműködésért. ■

Kedevs könyvtáros kollégák!

Anyagtorlódás miatt egyes cikkek a későbbi lapszomakban jelennek csak meg.

Türelmüket köszönjük. A szerk.

Nagyihét a Bródy Sándor Könyvtárban

Az *Országos nagyik könyvtári napok* gazdag programkínálatát a *Képek a nagyinak – „képes” kalandozás az interneten* című foglalkozásunk nyitotta meg október 6-án délelőtt. Kezdő internet-tanfolyamainkon korábban végzett „tanulóinknak”, 14 nagyinak kétórás képező délelőttöt szerveztünk ezen a napon.

A tájékozott nagyik

A témához kapcsolódva tartott előadást az érdeklődő 14 nagyinak *Zsoldos Marianna*. A helyet foglaló nagyikat rögtön lefotózta *Komlóné Szabó Ágnes* kolléganőnk, majd feltöltötte a fotókat az erre az alkalomra létesített gmailes postafiók webalbumába, amit később megosztottunk a nagyikkal, így ismerkedhettek meg a fájlmegosztás műveletével.

Az előadás a következő témákat ölelte fel: képek lelőhelyei; képek keresése az interneten; közösségi oldalak, fotómegosztók használata konkrét keresőkérdeésekkel, pl. Retyezát, bolygó, Alain Delon, cica (Google Képek, hasonló képek keresése, Picsearch, Flickr, Indafotó, kepnezo.hu); képek letöltésének gyakorlása egy sajátgépen létrehozott mappába; gmailes fiók és webalbum létrehozása; saját fotók feltöltése; Picasa letöltése és képek szerkesztése; s a gyorsabbaknak: névjegy szerkesztése az előadás előtt készített fotók felhasználásával.

Az előadás végén kisorsoltunk a résztvevők között három cédét, a fődíj egy pendrive volt, a többiek pedig apróbb „nagyinapos” ajándékokat kaptak. Az ajándékátadást taps kísérte, az előadás sikerét több köszönőlevél és további kérdések is jelezték.

A délután sem maradt eseménytelenül. 15.30-tól került sor a Zenei és Idegen Nyelvi Gyűjteményben a *Granny-Babulja-mamie* című programra, ami előadásból kellemes